

Мангушъ ще ме помни докато е живъ!
— и Савата запрати клечката. — Ха,
сега да си вървимъ! Пъкъ щомъ раз-
бера нѣщо, пакъ ще ви викамъ.

— Кой Мангушъ бе, бате Сава, — ци-
ганинътъ ли, дето ни го продаде? — оба-
ди се Асенъ.

— Той сжщия. Неговъ бѣше калпа-
ка, дето ми се мърна. Ама вие си мъл-
чете. Никому ни дума. Хайде да се при-
бираме!

Удрѣманата дружина бавно тръгна
за въ кжщи.

*

Въ сжбота срещу Врѣбница, Савата
отново събра всички и издаде запо-
вѣдь:

— Утре, следъ черква, всички въ
долния край на панаира! Тамъ, задъ
цирка. Днеска Мангушъ се пазари съ
Къня бакалина да му донесе два коша
яйца за Великдень. „Утре — казва — ран-
ко-ранко, съ мой магаре ще ти донеса
два коша яйца — хубави, голѣми, кол-
ко юмрукъ!“ Та пригответе се, момче-
та, да посрещнемъ Марка!

Дружината се ухили и викна отъ
радостъ. Диньо извади отъ джеба си
две бучки захаръ и пакъ ги скри.